

Claudiu KOMARTIN

Maestrii unei arte muribunde

Poeme alese

2010-2017

Ediția a II-a

douăsprezece secunde până la dispariția luminii	5
sâmbure	6
infectat	10
Crampa și cearcănul	12
Oscioare	15
Râsetele din camera cealaltă	17
30 plus	19
să te trezești și să vezi	21
Nichita Sorescu	23
Hibernatus 2.0	25
Furnicar, rățușcă, habitat sau Mobilă și durere, 2016	27
Paznic de noapte	29
Marvin Pontiac	31
ultimul duminică	34
ilustrată din Schlachthausgasse	35
douăsprezece versuri pentru îndepărtarea fricii,	
douăsprezece secunde până la dispariția luminii	36
aștept și aștept	37
Patriotic. Voluptăți	40
politică personală	43
Patriotic. Cei singuri	44
Pregătiri pentru Centenarul Revoluției din Octombrie ...	47
Ceaun	48

negru petrol	50
[<i>Dincolo de noaptea asta</i>]	52
2091 A.D.	53
fericiți cei.....	55
Gemeinschaft und Gesellschaft	56
Albia	58
Oxizi de toamnă	59
Să nu credeți	60
În piept, în cap sau în piele?	61
[<i>jumate lumină jumate-ntuneric</i>]	63
Love story	64
Maeștrii unei arte muribunde	65
de la etajul nouă nu mai e nimic de văzut	67
Sfârșitul tuturor profețiilor	70
Rechinul lui Hirst	71

ADRIANA CARRASCO

Dezmembrați	73
Citindu-ți scrisorile, Alejandra	74
Cântec lucid	76
19 septembrie 1985	78
Legiune	79
Luis	80
The Zombies	83
Fără apărare	85
Bocet pentru Enrique Osorio	86
Nu e din vina ta	88
Man, Controller	89

Oameni simpli	91
Nimic împruțit să nu mai rămână	92
Consummatum est (căpușa)	93
Avenida Kukulkan	95
Toți banii din lume	96
Vierme-de-înger	98
Tremur mă las în genunchi pentru că am dreptul să cânt	99
Sinsemilla	101
Instinctual	102
în câte feluri se poate iubi	104
biografie (I)	106
Dă-mi un motiv	108
cenacлу	110
biografie (II)	112
Viaticum	114
Dintr-o junglă în alta	117
ca pentru orice-nceput	119
Tot ce am înțeles	121
prin straturile compacte	123
Vacuum	124
nu l-am privit în ochi / auzeam boala răsuflând în oasele lui	127
arte poetice sugrumate	129
cum să mai spui inimă când –	131
la fiecare două reprize	133
și cu vată în nări simt	135

.....	137
Shadows	138
30 iulie. Poem de dragoste	140
Când începi să respiri ca prin pâslă	141
Încercăm să convingem nebunia	142
Cortázar Blues	143
Poem de dragoste	144
O vietate cu țepi	146
Imagini de august	147
ca un poet dintr-un film coreean	148
Către mare	150
Soare și semne cu trecerea interzisă	151
(doar un cântecel pentru autiști)	153
Poem simplu	155
ceva esențial despre vise	156
Poem de dragoste	157

Doi

(Învăță-mă să fug)	159
(Vreau să te cred când spui)	161
(Tu la ce te zgâiești)	162
(După vizita mamei)	163
(Limba de cârpă)	164
(Discurs târziu, pentru mine)	166
(Când peste tine cade)	167
(lemn)	168
(Gata cu strategiile)	169
(yoyo)	171

și vom lăsa mașinile să plângă-n locul nostru	197
Monster Blues	173
Bistritz Blues	174
O portocală ascunsă sub un prosop alb ca laptele	175
Ochii lui Emily peste Amherst	176
Acolo se întâmplă ceva	179
Copiii din Hamelin	181
Toamna vine și fără noi	184
Împreună 1000 W	185
Copiii din Hamelin	187
Scrisoare din Bakırköy	189
Ghicitoare pentru monștri	191
Pregătiri	193
22 de diapozitive mentale	194
cobalt	197
<i>Poem pentru cei de pe urmă</i>	
[Se pregătește un război. Prin vene]	199
[Și când vom ști ce e de făcut]	201
[Privind din afară...]	203
[Știu, epoca asta nu e nici cea mai oarbă]	205
[Planurile generoase ale marilor oameni...]	206
[Am prevăzut atât de clar înfrângerea]	208
[Nu, mamă, nu am vrut...]	210
[Poate că există un refugiu în frumusețe]	212
[Nu le pot vorbi despre nici unul dintre]	213
[Pesticidele au dat în sfârșit roade]	215
[Prea sensibili, poate]	216
[Celor săraci cu duhul nu li se va arăta nimic]	218

sâmbure

ce faci când intri-n spirala neputinței, ce
te faci cu stricăciunile, cu deriva? te întorci la
sarcasm? am învățat că-i cel mai simplu așa.
– știți, câteodată eu proiectez demoni, palizi
și mici cât o unghie
peste care cineva tot trânteste un prespapier.
– și asta ajută? – da, cred că ajută un timp,
cel puțin cât să-mi trag sufletul înainte de...
ăăă... ăăă... cum îi zice...
– nici un cuvânt mai departe, am înțeles
exact ce vrei să spui; foarte bine, bravo,
bravo, tinere komartin, vei primi notă maximă!

și acum, copii,
pentru proba următoare vom analiza cele mai
utile obiecte în cariera pe care vreți
s-o urmați – fularul, ciobul, gazul, blisterul, lama etc.
și mai ales nu uitați: tot ce vedeți în jur – nu pune
mâna, tinere, doar v-am spus ce ușor
poți să distrugi o imagine la care am muncit... cât am

muncit, dragi cursanți, un semestru întreg? – iată, un întreg semestru ne-am stors creierii pentru a putea scrie versurile acestea: *ce macină în cap rămâne în cap ca un hamburger cu dinți strivit între ușile de la metrou* –, așa încât trebuie să înțelegeți: totul aici este atât de cald și de familiar numai fiindcă nu are cum să dureze.

nu mai am 20 de ani, părul des și rebel și jubilațiile unui poet în pantaloni evazați și parpalac maroniu – înșir pe masă pastile anti-țânțari și le privesc gândindu-mă dacă să le înghit, dacă nu ar fi mai mult sens în asta decât a fost cu ăia câțiva pumni de antidepresive și barbiturice acum un deceniu – de parcă nu aș fi închis în sarcofagul propriului cap, sau de parcă sarcofagul ăsta ar fi tot numai din siliciu și plasmă și m-aș lăfăi înăuntrul lui ca pe o plajă din caraibe unde poți face soarele să coboare cu o singură mișcare discretă a unui tendon.

în toaleta cârciumii în care am intrat se auzea o muzică blândă, aș fi scris acolo un întreg volum de poezii (după câteva luni în care îmi spuseseam că nimic, nici un vers, și ratarea inevitabilă, secătuirea, tot restul), și în genunchi cu coatele sprijinite pe capacul plin de pișat aș fi scris, totul părea din nou perfect,

→

și chiar aș fi început să notez
 dacă nu așteptau la ușă atâtea oameni dușmănoși,
 dornici să se afirme. era o zi frumoasă
 în toiul iernii, o zi de primăvară începătoare
 și diletantă, cu vești proaste și dureri ascuțite
 în tibii, la trecerea pe lângă tarabele anticarilor
 am simțit un fel de ceață lipindu-se
 de fețe și de mâini noduroase într-un port pestriț de la
 marea chinei de sud, iar barcagiul îmi șoptea că
 orice carte e o înfrângere, și cam de atâtea
 livresc mai era loc înainte să dau totul afară –
 ca în vremea când o făceam ca să exprim precis
 ceva furtunos – acum nu-mi mai doresc nimic de felul ăsta,
 poate un strop de luciditate la orele când,
 treaz fiind, îți poți pregăti cât de cât corpul
 să treacă fără prea mari umilinte prin cu-
 tremurările ce vor urma...

dar sunt tot mai puține motive să te apuci
 de obișnuitele angrenaje, de aceleași
 construcții înșelătoare
 și mai e teroarea epidermei
 și paranoia
 și durerea nu caută transcendența,
 și mă îndispune ceea ce vine din viață
 pe care nu mi le pot aminti – nu am nici măcar de unde
 să știu dacă au existat – poate
 o *licărire*, o intuiție din altă eră – și-apoi
 din nou întuneric,
 întuneric deplin;